

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Emila Bdžocha, JUDr. Libora Duľu, JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Daniela Hudáka, na neverejnom zasadnutí konanom 19. februára 2013 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **M. P.**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4T 7/05, prejednal dovolanie, ktoré podala K. H., družka obvineného M. P., prostredníctvom obhajcu JUDr. J. V., advokáta v Banskej Bystrici, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. decembra 2011, sp. zn. 3 To 14/2010, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie K. H., družky obvineného M. P., **o d m i e a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 20. augusta 2010, sp. zn. 4T 7/05, bol obvinený M. P. uznaný za vinného z prípravy na trestný čin vraždy podľa § 7 ods. 1, § 219 ods.1, ods. 2 písm. j/ zák. č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení účinnom do 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. zák.“), na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa v mesiaci júl 2005 do 22. júla 2005 v reštaurácii D. na L. ul. č. X. v B. a jej okolí opakovane nahováral D. K., aby za odmenu 400.000,- Sk, 25% podiel v reštaurácii D. a osobné motorové vozidlo zn. VW Golf ev. č. X., ktoré používal R. J., si zadovážil strelnú zbraň a touto v priestoroch neobývaného rodinného domu na S. ul. č. 21 v Š. usmrtil R. J. preto, aby získal jeho podiel v reštaurácii D., nakoľko sú spoločníkmi spoločnosti J. s. r. o., ktorá túto reštauráciu prevádzkuje a tiež, aby sa zmocnil elektronického tovaru v hodnote asi 100.000,- Sk, ktorý bol v reštaurácii uložený a ktorý pochádzal zo zrušenej záložne, ktorú od neho kúpil M. D. Keď D. K. predstieral, že si už zadovážil strelnú zbraň, obvinený P. pod zámienkou, že pomôže previesť a predať veci zo zrušenej záložne v záložni jeho známeho v G. a súčasne v priebehu jazdy do G. by mohli v Š. obhliadnuť dom,

ktorý by mohli spolu výhodne kúpiť a následne so ziskom predať, vylákal poškodeného R. J. na cestu do Š., kde boli pri rodinnom dome na S. ul. č. X. zadržaní políciou.

Krajský súd mu za to uložil podľa § 219 ods. 2, § 40 ods. 2, § 39a ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov so zaradením na jeho výkon do I. nápravno-výchovnej skupiny.

Rozsudok krajského súdu podľa § 139 ods. 1 písm. b/, alinea cc/ zák. č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) účinnom do 1. januára 2006 (ďalej „Tr. por.“) nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 7. decembra 2011, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 3 To 14/2010, podľa § 256 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol. Uznesenie odvolacieho súdu bolo obvinenému doručené 9. februára 2012 a jeho obhajcovi 13. februára 2012.

Krajský súd predložil 20. novembra 2012 dovolaciemu súdu dovolanie, ktoré 14. septembra 2012 podala prostredníctvom obhajcu K. H., družka obvineného, s jeho výslovným písomným súhlasom, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. decembra 2011, sp. zn. 3 To 14/2010. Skutočnosť, že dovolanie nepodal obvinený, ale jeho družka, a to prostredníctvom obhajcu, nie je zo samotného obsahu dovolania zrejmá. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odstránil uvedený nedostatok výzvou z 10. januára 2013, na základe ktorej obvinený M. P. predložil dovolaciemu súdu 6. februára 2013 výslovný písomný súhlas s podaním dovolania jeho družky K. H. spolu s potvrdením z obce B., že s uvedenou osobou býva na spoločnej adrese ako druh a družka, a preto je voči nemu K. H. oprávnenou osobou na podanie dovolania. V dovolaní bol uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ zák. č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení účinnom od 1. septembra 2011 (ďalej len „Tr. por.“). Obhajca namietal „neadekvátne“ hodnotenie znaleckých posudkov a výpovedí znalcov, ktoré môže mať vplyv na zmenu postavenia obvineného. Z dôvodu rozporuplných tvrdení znalca Ing. L. o autentickosti nahrávky mal byť do konania pribratý iný znalec, ktorý by vypracoval nezávislý znalecký posudok. Fakt, že obvinený nasadol do auta, v ktorom bol J. a K., ešte nič nedokazuje. Obhajca pripomenul, že po zadržaní sa zbraň nenašla. To, že sa obvinený rozprával s K. o vykonaní trestného činu, neznamená, že by malo dôjsť aj k jeho uskutočneniu. V tomto smere obhajca poukázal na tvrdenia znalca H., ktorý pripustil, že takéto reči sú medzi chlapmi bežné. Obhajca ďalej sponchybnil tvrdenia svedka K., ktorého označil za člena podsvetia (P.), pričom namietal, že

súd neskúmal jeho dôveryhodnosť. Súd sa podľa neho nevysporiadal ani s tým, akým spôsobom malo byť odstránené telo obete-poškodeného. Je toho názoru, že dôsledné rešpektovanie právneho názoru najvyššieho súdu vyjadreného v uzneseniach sp. zn. 3 To 4/10, 2 To 67/06, 5 To 17/09 a precíznejšie zabezpečenie a vyhodnotenie všetkých existujúcich dôkazov by zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného.

Najvyššiemu súdu navrhol, aby podľa § 368 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že bol porušený zákon v jeho neprospech, zrušil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. decembra 2011, sp. zn. 3 To 14/2010, ako aj ďalšie rozhodnutia obsahovo naň nadväzujúce a prikázal tomuto súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V zmysle § 376 Tr. por. sa k podanému dovolaniu v súdom určenej lehote vyjadril prokurátor, podľa ktorého dovolanie obsahovo nezodpovedá dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože dovolateľ namieta skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Konanie obvineného napĺňa všetky znaky prípravy na trestný čin vraždy podľa § 7 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. j/ Tr. zák., ako to v právoplatných rozhodnutiach ustálili sudy oboch stupňov.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 5 Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne po preskúmaní veci zistil i to, že je potrebné dovolanie odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok v rámci trestného konania možno aplikovať iba v prípadoch, ak je to odôvodnené závažnosťou procesného alebo hmotnoprávneho pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Zákonnému vymedzeniu určitého dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 Tr. por. musia vecne zodpovedať konkrétne uplatnené námietky, tvrdenia a právne názory dovolateľa. Dovolanie, ktoré len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom reálne obsahuje iba argumenty stojace mimo zákonného dovolacieho dôvodu, je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. Z rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyplýva, že tento dôvod odmietnutia

dovolania obsahovo zodpovedá dôvodu zamietnutia dovolania podľa § 392 ods. 1 Tr. por. Dovolanie sa podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmieta, ak je zrejmé už v štádiu predbežného preskúmania dovolania, vykonávaného v zmysle § 378 Tr. por., že nie sú splnené, resp. preukázané dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolací súd preskúmal spisový materiál a zistil, že okolnosti, ktoré dovolateľ uvádza, vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolanie z tohto dôvodu možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť**. Podstata správnej právnej kvalifikácie spočíva v tom, že skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa je subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Len opačný prípad, nesprávna subsumpcia, odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V rozpore s týmto dovolacím dôvodom dovolateľ namietal skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. V dovolaní vyjadril nesúhlas s hodnotením vo veci vykonaných dôkazoch (znalecké posudky, výpovede znalca), čo je v priamom rozpore s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. V tejto spojitosti dovolací súd pripomína, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa (judikát č. 3, Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky, č. 1/2011). Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je všeobecnou – treťou - inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy a navyše aj bez toho, aby ich mohol podľa základných zásad trestného konania, najmä zásady ústnosti a bezprostrednosti, v konaní o dovolaní sám vykonávať. V dôsledku toho nemožno vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. iba s poukazom na údajne nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov tak, ako to v tomto prípade urobil dovolateľ.

Pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený M. P. spáchal skutok tak, ako je vymedzený v skutkovej vete rozsudku Krajského súdu

v Bratislave z 20. augusta 2010, sp. zn. 4T 7/05, keďže Najvyšší súd ako súd odvolací odvolanie obvineného P. ako nedôvodné zamietol. Tento skutok napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu vraždy v štádiu prípravy podľa § 7 ods. 1, § 219 ods.1, ods. 2 písm. j/ Tr. zák.

V posudzovanej veci dôvody dovolania K. H., družky obvineného M. P., neboli splnené, preto ho na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. musel dovolací súd odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 19. februára 2013

JUDr. Štefan H a r a b i n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíchová